

6 останж въ твоіж-тж кѫщж. И прибръзва та слѣ-
 7 зе, и прія го съ радость. И като видѣхъ това
 всички помъмрахъ и казувахъ: Че при грѣ-
 8 шенъ человѣкъ влѣзе да прѣсѣди. А Закхей за-
 станж и рече Господу: Господи, ето половинъ-
 тж отъ имотъ-тъ си давамъ на сиромасы-тѣ; и
 ако съмъ обидѣлъ нѣкого въ нѣщо съ клеве-
 9 тж, въздавамъ четвърократно. Рече му Іисусъ:
 Днесъ станж спасеніе на тойзи домъ; защото и
 10 той е сынъ Авраамовъ. Понеже Сынъ человѣче-
 скій дойде да потърси и да спасе погиблите.
 11 И тѣ като слушахъ това, приложи та рече и
 единъ притчъ, защото бѣше близу до Іеруса-
 лимъ, и тѣ имахъ на умъ-тъ си че царство-то
 12 Божіе щѣше тутаки да ся яви. И рече: Чело-
 вѣкъ нѣкой си благороденъ отиде въ странж
 далечиј да пріеме за себе си царство да ся
 13 върне. И повыка десетъ отъ слугы-тѣ си, и даде
 имъ десетъ мнасы, и рече имъ: Търгувайте до-
 14 клѣ дойдѫ. А граждани-тѣ негови ненавижда-
 хъ го, и испратихъ вслѣдъ него посланицы да
 кажжатъ: Не щемъ тогова да царува надъ наасъ.
 15 И като зѣ царство-то и ся върни, рече да му
 повыкатъ онѣзи слуги, на които даде сребро-то,
 16 да узнае кой какво е припечалилъ. И дойде пъ-
 вый-тъ и рече: Господи, твоя-та мнаса придоби
 17 десетъ мнасы. И рече му: Добрѣ рабе добрий;
 понеже на най малко-то ся показа вѣренъ, имай
 18 власть надъ десетъ града. И дойде вторый-тъ и
 рече: Господи, твоя-та мнаса стори петь мнасы.
 19 Рече и на тогова: Бжди и ты владѣтель надъ
 20 петь града. Дойде и другъ, и рече: Господи,
 ето твоя-та мнаса, којжто имахъ скжтанж въ
 21 къриж; Защото ся бояхъ отъ тебе; понеже си
 строгъ человѣкъ; земашъ което не си положилъ,
 22 и жънешъ което не си съялъ. И казува му: Отъ
 уста-та ти ще тя сѫдѣж, рабе лукавый; знаилъ